Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

26. oktoober 2012*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Rahaliste vahendite külmutamine — Tühistamishagi — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-53/12,

CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd, asukoht Singapur (Singapur), esindajad: *solicitor* S. Drury ning advokaadid K. Adamantopoulos ja J. Cornelis,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: B. Driessen ja V. Piessevaux,

kostja,

mille ese on nõue tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010 (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007) (ELT L 281, lk 1), nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1245/2011 (millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010) (ELT L 319, lk 11) ning nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012 (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010) (ELT L 88, lk 1),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová (ettekandja), kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 11. juuli 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd on Singapuri õiguse alusel asutatud äriühing, kes tegutseb eelkõige laevaagendina.

2 Käesolev kohtuasi puudutab piiravate meetmete süsteemi, mis on kehtestatud selleks, et avaldada survet Iraani Islamivabariigile, et ta lõpetaks tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast ohtliku tuumaenergiaalase tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise.

3 Hageja nimi lisati nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 961/2010 (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007) (ELT L 281, lk 1) VIII lisa loetellu nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1245/2011 (millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010) (ELT L 319, lk 11).

4 Loetellu lisamise tagajärjel külmutati hageja rahalised vahendid ja majandusressursid vastavalt määruse nr 961/2010 artikli 16 lõikele 2.

5 Rakendusmääruses nr 1245/2011 puudutasid hagejat järgmised põhjendused:

„[Iraani Islamivabariigi laevandusettevõtja (IRISL)] variettevõt[ja], [kes] on IRISL omandis või kontrolli all." [täpsustatud tõlge]

6 Euroopa Liidu Nõukogu teavitas hagejat tema nime lisamisest määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu 5. detsembri 2011. aasta kirjaga, mille hageja sai oma sõnul kätte 13. detsembril 2011.

7 Hageja nõudis 15. detsembri 2011. aasta kirjas nõukogult, et viimane edastaks talle kõik asjakohased dokumendid, mis puudutavad rakendusmääruses nr 1245/2011 tema suhtes esitatud väiteid. Nõukogu kinnitas kirja kättesaamist 19. detsembril 2011.

8 Hageja taotles 19. detsembri 2011. aasta kirjas nõukogult, et viimane vaataks uuesti läbi otsuse lisada ta määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu.

9 Hageja saatis 19. jaanuaril 2012 nõukogule faksi, milles palus täpsustada, millised on tema 15. ja 19. detsembri 2011. aasta kirjades sisalduvate taotluste menetlemise tähtajad. Nõukogu kinnitas faksi kättesaamist sama kuupäeva e-kirjaga.

10 Nõukogu vastas hageja 15. ja 19. detsembri 2011. aasta kirjadele 23. märtsi 2012. aasta kirjaga, andes teada, et pärast oma otsuse uuesti läbivaatamist jätab ta rahuldamata hageja taotluse kustutada viimase nimi määruse nr 961/2010 VIII lisa loetelust. Sellega seoses täpsustas ta, et kuigi hageja ei olnud tõepoolest Islamic Republic of Iran Shipping Lines'i (IRISL) omandis, kasutas IRISL teda siiski maksete teostamiseks piiravates meetmetes mainitud teisele äriühingule P, kes omakorda tegutses IRISL nimel Lähis-Idas. Muu hulgas täpsustas nõukogu, et ta kavatseb vastavalt muuta määruse nr 961/2010 VIII lisa põhjendust hageja kohta.

11 Määrus nr 961/2010 tunnistati kehtetuks nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrusega (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 88, lk 1), ning nõukogu lisas hageja nime viimati nimetatud määruse IX lisasse. Seetõttu on hageja rahalised vahendid ja majandusressursid nüüd külmutatud nimetatud määruse artikli 23 lõike 2 alusel. Hagejat puudutav põhjendus on täpselt sama, mis rakendusmääruses nr 1245/2011 esitatud põhjendus.

Menetlus ja poolte nõuded

12 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 12. veebruaril 2012.

13 Samal päeval Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumentidega esitas hageja Üldkohtu kodukorra artikli 76a alusel taotluse lahendada asi kiirendatud menetluses. Üldkohus (neljas koda) rahuldas selle taotluse.

14 Nõukogu esitas kostja vastuse 26. märtsil 2012.

15 Üldkohus palus 26. aprillil 2012 pooltel esitada täpsustusi hageja, IRISL ja P vaheliste suhete kohta. Pooled täitsid selle nõude Üldkohtu määratud tähtaja jooksul.

16 Nõukogu esitas 16. mail 2012 Üldkohtule täiendavad märkused, milles ta väitis, et hageja sai või teostas makseid, mis puudutasid IRISL-ga seotud selliseid äriühinguid nagu I, K, O ja C ning mille eesmärk oli hoida kõrvale IRISL puudutavate piiravate meetmete tagajärgedest.

17 Hageja esitas 6. juuli 2012. aasta kirjas märkused nende väidete kohta.

18 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 11. juuli 2012. aasta kohtuistungil.

19 Hagiavalduses palub hageja Üldkohtul:

— tühistada viivitamatult rakendusmäärus nr 1245/2011 ning määrus nr 961/2010 osas, mis puudutab hageja lisamist määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

20 Kohtuistungil muutis hageja oma nõudeid, paludes samuti määruse nr 267/2012 tühistamist osas, mis puudutab tema lisamist selle määruse IX lisa loetellu.

21 Nõukogu palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

22 Hageja esitab kolm väidet, millest esimese kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga tema ja IRISL väidetavate sidemete kohta, teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust ning kolmanda väite kohaselt on rikutud tema kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Ta palub lisaks, et vaidlustatud aktide võimalik tühistamine toimuks viivitamatult.

23 Üldkohus leiab, et sissejuhatuseks tuleb analüüsida, kas hageja nõuete muutmine on vastuvõetav.

Hageja nõuete muutmise vastuvõetavus

24 Nagu nähtub eespool punktist 11, tunnistati määrus nr 961/2010, mida on muudetud rakendusmäärusega nr 1245/2011, pärast hagiavalduse esitamist kehtetuks ja asendati määrusega nr 267/2012. Kohtuistungil muutis hageja oma esialgseid nõudeid nii, et hagiga palutakse tühistada kõik need aktid (edaspidi koos „vaidlustatud aktid"). Nõukogu märkis, et ta ei ole sellise nõuete muutmise vastu.

25 Sellega seoses tuleb meenutada, et juhul kui isikut otseselt ja isiklikult puudutav määrus asendatakse menetluse käigus samasuguse esemega aktiga, tuleb seda akti käsitleda uue asjaoluna, mis lubab hagejal oma nõudeid ja väiteid muuta. See, kui hagejalt nõutaks uue hagi esitamist, oleks vastuolus korrakohase õigusemõistmise põhimõtte ja menetlusökonoomia põhimõttega. Lisaks oleks ebaõiglane, kui asjaomane institutsioon saaks akti peale Euroopa Liidu kohtule esitatud hagiavalduses sisalduvale kriitikale vastata vaidlustatud akti muutes või selle teise aktiga asendades, ning kohtumenetluses tugineda muudetud või asendatud aktile, võttes teiselt poolelt võimaluse laiendada oma esialgseid nõudeid ja väiteid nii, et need puudutaks hilisemat akti, või esitada selle vastu täiendavaid nõudeid ja väiteid (vt analoogia alusel Üldkohtu 23. oktoobri 2008. aasta määrus kohtuasjas T-256/07: People's Mojahedin Organization of Iran *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk II-3019, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Mis puudutab tähtaega, mille jooksul nõudeid võib muuta, siis on Üldkohus seisukohal, et ELTL artikli 263 kuuendas lõigus ette nähtud kahekuuline tähtaeg on kohaldatav nii siis, kui akti tühistamise nõue esitatakse hagis, kui ka siis, kui vastav nõue esitatakse poolelioleva kohtumenetluse raames ja selliste nõuete muutmise teel, mis olid suunatud kõnealuse aktiga kehtetuks tunnistatud ning asendatud varasema akti tühistamisele.

27 Sellist lahendust õigustab nimelt asjaolu, et hagi esitamise tähtaegu käsitlevad normid puudutavad avalikku korda ning kohus peab neid kohaldama viisil, mis tagab õiguskindluse ning isikute võrdsuse seaduse ees (Euroopa Kohtu 18. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-229/05 P: PKK ja KNK *vs.* nõukogu, EKL 2007, lk I-439, punkt 101), vältides kohtumõistmisel mis tahes diskrimineerimist või meelevaldset kohtlemist (Euroopa Kohtu 15. jaanuari 1987. aasta otsus kohtuasjas 152/85: Misset *vs.* nõukogu, EKL 1987, lk 223, punkt 11).

28 Erandina sellest põhimõttest leiab Üldkohus siiski, et nimetatud tähtaeg ei ole kohaldatav poolelioleva kohtumenetluse raames juhul, kui kõnealuse akti ja selle akti ese, mis kõnealuse aktiga kehtetuks tunnistatakse ja asendatakse, on esiteks huvitatud isikut puudutavas osas sama, kui need aktid põhinevad peamiselt samadel põhjendustel ning nende sisu on olulises osas samasugune, mistõttu need erinevad üksteisest vaid vastava ajalise kohaldamisala poolest, ja teiseks, kui nõuete muutmine ei tugine ühelegi muule uuele väitele, asjaolule või tõendile kui selle akti vastuvõtmisele, millega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse varasem akt.

29 Sellisel juhul ei kahjusta õiguskindlust kuidagi asjaolu, et nõuete muutmine toimub pärast kõnealuse kahekuulise tähtaja möödumist, arvestades seda, et esialgses hagis määratletud kohtuvaidluse ese ning raamistik on muutunud vaid selle ajaliste piiride osas.

30 Sellest tuleneb, et eespool punktis 28 kirjeldatud asjaoludel on hagejal lubatud oma nõudeid ja väiteid muuta ning seda isegi juhul, kui muutmine on toimunud pärast ELTL artikli 263 kuuendas lõigus ette nähtud kahekuulise tähtaja möödumist.

31 Kuna käesolevas asjas on kõik eespool punktis 28 esitatud tingimused täidetud, tuleb asuda seisukohale, et hagejal on lubatud nõuda määruse nr 267/2012 tühistamist osas, mis puudutab tema lisamist selle määruse IX lisa loetellu.

Sisulised küsimused

32 Üldkohus on arvamusel, et kõigepealt tuleb analüüsida teist väidet, et on rikutud põhjendamiskohustust.

33 Sellega seoses väidab hageja, et nõukogu ei ole õiguslikult piisavalt põhjendanud teda puudutavate piiravate meetmete võtmist. Väited, mille kohaselt teda omab või kontrollib IRISL, kujutavad endast lihtsalt kohaldatava õigusnormi sõnastuse kordamist ega ole seetõttu spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, mille tõttu nõukogu leidis, et tema suhtes tuleb piiravaid meetmeid võtta. Ennekõike ei ole nõukogu täpsustanud, millisel viisil on ta väidetavalt IRISL omandis või kontrolli all, ega esitanud täiendavat teavet põhjuste kohta, miks on hageja IRISL variettevõtja.

34 Nõukogu väidab vastu, et esitatud põhjendused on piisavad, kuna ta on nimelt täpsustanud hageja ja IRISL vahelist seost, st asjaolu, et hagejat kasutati variettevõtjana P-le maksete teostamiseks.

35 Tuleb meenutada, et huve kahjustava akti põhjendamise kohustuse – nii nagu see on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus ning käesolevas asjas täpsemalt määruse nr 961/2012 artikli 36 lõikes 3 ja määruse nr 267/2012 artikli 46 lõikes 3 – eesmärk on esiteks anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab liidu kohtus selle kehtivust vaidlustada, ning teiseks võimaldada liidu kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust. Nii sätestatud põhjendamiskohustus kujutab endast liidu õiguse aluspõhimõtet, millest võib erandeid teha ainult ülekaalukatel põhjustel. Põhjendused tuleb üldjuhul edastada huvitatud isikule tema huve kahjustava aktiga samal ajal ning nende puudumist ei saa heastada sellega, kui huvitatud isik saab akti põhjendustest teada liidu kohtus toimuva menetluse käigus (vt selle kohta Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, EKL 2009, lk II-3967, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Järelikult, kui mõningate asjaolude teatavakstegemine ei ole liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldamist puudutavate ülekaalukate põhjustega vastuolus, on nõukogu kohustatud nendele üksustele, kelle suhtes on võetud piiravaid meetmeid, tegema teatavaks spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, miks need meetmed tuleb võtta. Ta peab mainima neid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millest sõltub meetme õiguslik põhjendatus, ning kaalutlusi, mille tõttu ta selle meetme on võtnud (vt selle kohta eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 81 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Põhjendused peavad siiski olema kohandatud asjaomase akti laadiga ja selle vastuvõtmise kontekstiga. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Huve kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Vaidlustatud aktide põhjendamise osas tuleb käesolevas asjas märkida, nagu hageja esile toob, et märkega IRISL „omandis või kontrolli all" esiteks üksnes korratakse määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkti d ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkti e sõnastust, ilma et oleks täpsustatud hageja konkreetset olukorda ja eriti kontrolli või omamise olemust.

39 Teiseks ei oma märge, et hageja on IRISL „variettevõtja," autonoomset sisu võrreldes märkega, et hageja on IRISL omandis või kontrolli all. Kuigi mõistel „variettevõtja" ei ole täpset õiguslikku tähendust, kasutatakse seda sisuliselt sellise vaheüksuse kirjeldamiseks, mis on asutatud selleks, et varjata teatud tegevuse toimepanija identiteeti. Selleks et vaheüksus saaks selles tähenduses olla

„variettevõtja", peab vaheüksus olema tingimata otse või kaudselt sellise üksuse omandis või kontrolli all, kelle tegevust varjatakse. Seetõttu ei tähenda „variettevõtjaks" kvalifitseerimine seda, et on esitatud täiendavaid selgitusi konkreetsete põhjuste kohta, mille tõttu komisjon võttis hageja suhtes piiravaid meetmeid.

40 Selles kontekstis väidab nõukogu ekslikult, et vaidlustatud aktide põhjendus võimaldab hagejal mõista, et tema suhtes on piiravad meetmed võetud kas siis seepärast, et IRISL kasutas teda P-le maksete teostamiseks, nagu märkis nõukogu 23. märtsi 2012. aasta kirjas, või siis seetõttu, et ta sai või teostas makseid, mis olid seotud äriühingutega I, K, O ja C, nagu nõukogu väitis oma 16. mai 2012. aasta märkustes.

41 Peale selle, et need põhjendused on põhimõtteliselt vastuolulised, kuna need ei tugine samadele faktilistele asjaoludele, tuleb esiteks märkida, et vaidlustatud aktide põhjendused ei viita äriühingutele P, I, K, O või C, ega samuti asjaolule, et IRISL kasutas hagejat maksete saamiseks või teostamiseks.

42 Teiseks, isegi kui eeldada, et nõukogu 23. märtsi 2012. aasta kirjas ja 16. mai 2012. aasta märkustes esitatud asjaolud on põhjendatud, ei tõenda need, et hageja oli IRISL omandis või kontrolli all „variettevõtjana", vaid pigem seda, et ta aitas IRISL-l või temaga lähedalt seotud üksustel vältida nende suhtes võetavate piiravate meetmete tagajärgi.

43 Seega tuleb tõdeda, et vastupidi nõukogu väidetule ei ole vaidlustatud aktide põhjenduste alusel võimalik aru saada nii, et nõukogu oleks tuginenud 23. märtsi 2012. aasta kirjas või 16. mai 2012. aasta märkustes esitatud asjaoludele.

44 Eeltoodust tulenevalt tuleb jõuda järeldusele, et nõukogu ei ole vaidlustatud akte õiguslikult piisavalt põhjendanud.

45 Seetõttu tuleb nõustuda teise väitega ning esiteks tühistada rakendusmäärus nr 1245/2011 ja määrus nr 961/2010 osas, mis puudutab hageja lisamist määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu, ning teiseks määrus nr 267/2012 osas, mis puudutab hageja lisamist selle määruse IX lisa loetellu, ilma et oleks vaja analüüsida esimest ja kolmandat väidet.

46 Hageja nõuab, et vaidlustatud aktid tühistataks viivitamatult.

47 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et määrus nr 961/2010, mida on muudetud rakendusmäärusega nr 1245/2011, tunnistati määrusega nr 267/2012 kehtetuks. Seetõttu ei tekita need aktid enam õiguslikke tagajärgi, nii et hagejal puudub huvi nõuda nende aktide viivitamatult tühistamist. Neil asjaoludel on ära langenud vajadus teha otsus hageja taotluse kohta osas, mis puudutab määrust nr 961/2010, mida on muudetud rakendusmäärusega nr 1245/2011.

48 Mis puudutab teiseks määrust nr 267/2012, siis tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule jõustuvad erandina ELTL artiklist 280 Üldkohtu otsused, mis kuulutavad määruse õigustühiseks, alles nimetatud põhikirja artikli 56 esimeses lõigus osutatud edasikaebamise tähtaja möödumisel või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis selle kaebuse läbi vaatamata jätmise kuupäevast (vt analoogia alusel Üldkohtu 16. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-316/11: Kadio Morokro *vs.* nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 38).

49 Määrus nr 267/2012, sealhulgas selle IX lisa on aga sama laadi nagu määrus, kuna selle artikli 51 teine lõik näeb ette, et see on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides, ning see vastab määruse toimele, mis on ette nähtud ELTL artiklis 288 (vt selle kohta Euroopa Kohtu 16. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-548/09 P: Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, EKL 2011, lk I-11381, punkt 45).

50 Neil asjaoludel tuleb jätta rahuldamata hageja taotlus määruse nr 267/2012 tühistamise tagajärgede osas.

Kohtukulud

51 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõige 6 näeb ette, et kui kohtuasjas otsust ei tehta, jaotab Üldkohus kohtukulud omal äranägemisel. Kuna nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja mõista kostjalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Tühistada nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010 (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007) ja nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1245/2011 (millega rakendatakse määrust nr 961/2010) osas, mis puudutab CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd lisamist määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu.**

2. **Tühistada nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012 (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010) osas, mis puudutab CF Sharp Shipping Agencies lisamist selle IX lisa loetellu.**

3. **Vajadus teha otsus CF Sharp Shipping Agencies taotluse kohta, et määrus nr 961/2010 ja rakendusmäärus nr 1245/2011 tühistataks viivitamatult, on ära langenud.**

4. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

5. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 26. oktoobril 2012 Luxembourgis.

Allkirjad